

[A. C. Normann.]

en trang til investeringsforøgelse og en forbrugsstigning, kan tilbageslaget blive meget hårdt. Derfor må vi udnytte mulighederne for stabilisering nu, mens de er der. Det er regeringens fortjeneste, at den har ført en politik, der fik virkningerne udefra til at slå igennem, og i modsætning til tidligere regeringer har fastholdt denne politik, efter at tilstandene har begyndt at bedre sig.

Hvor stor en del af æren for, at vi endelig er kommet op af den økonomiske sump, der så er regeringens, diskuteres meget; men det er jo faktisk ikke så væsentligt, selv om oppositionspresen er ivrig for at finde årsagerne alle andre steder end i den økonomiske politik. Ja, visse venstreblade skriver jo på en sådan måde, at deres læsere, hvis de ikke skaffer sig viden fra andre kilder, nærmest må tro, at vi er på randen af et økonomisk sammenbrud.

Efter min opfattelse kan ca. halvdelen af valutafremgangen på godt 1 200 mill. kr. direkte henføres til det bedre bytteforhold, men vi havde ikke fået denne gavn af bytteforholdet, hvis ikke regeringen havde sat ind med en samordning og en forbrugsbegrænsning, for så var den noget billigere import steget i mængde. Der foreligger endnu ikke officielle tal for bytteforholdet i det første halvår af 1958, men mon ikke følgende ræsonnement nogenlunde kan holde stik: råvarepriserne faldt godt 10 pct fra foråret 1957, hvad der noget senere, omkring det tidspunkt da regeringen dannedes, begyndte at påvirke vore betalinger. Dette medfører — hvis regnestykket er rigtigt — en årlig besparelse på ca. 600 mill. kr., da råvareimporten andrager ca. 6 milliarder.

Men selv denne udefra kommende fordel havde jo ikke virket, hvis forbruget var steget, og heller ikke havde vi så fået et så stort vareoverskud til eksport som det, vi har haft. Hele spørgsmålet om årsagen og om æren er såmænd ikke så mystisk, og det er den stærkt stigende opsparing heller ikke. Den skyldes hovedsagelig, at folk har set, at denne regering mente det alvorligt med at sætte ind for pengeværdiens bevarelse. Vi trængte til, at den mangeårige usikkerhed i den økonomiske politik afløstes af ro og fasthed. Det er sket, og det er til alle parters gavn.

Og de forestillinger, oppositionspresen har

haft om, at valutaforbedringen skete på bekostning af beskæftigelsen, har arbejdsløshedstallene jo demteret eftertrykkeligt. Bortset fra sømændene og et par helt små fag er der praktisk talt ikke længere nogen arbejdsløshed i øjeblikket.

Glædeligt er det, at ingen af de ilde spådomme, der fremsattes ved regeringens dannelse — og det var mange — er gået i opfyldelse; derom håber jeg at oppositionspartierne i dag vil være enige med os andre.

En ting, som det radikale venstre og sikkert mange i alle partier ser på med stor glæde, er, at man nu i regeringen på en ganske anden og mere systematisk måde end hidtil gennemarbejder spørgsmålet om investeringsplaner, idet det er af den største betydning, at der sker en vurdering af planerne og en sortering, således at de gennemføres i den rækkefølge, deres betydning berettiger til.

Jeg vil gerne kort nævne et par andre spørgsmål.

Hvad angår skatterne, da går jeg ud fra, at den højtærede finansminister snart fremkommer med de planer vedrørende den kommunale indkomstbeskatning, som er bebudet.

Den højtærede minister har jo i øvrigt i pressen selv ventileret forskellige tanker, bl. a. om en proportional beskatning af mellemstore indtægter, som vi fra vor side ser på med megen interesse, og som ikke ligger langt fra de tanker, som det ærede medlem hr. Poul Møller har udtrykt i sin skattepjece, som i øvrigt, synes jeg, er et både positivt og interessant indslag i skattedebatten, der måske åbner muligheder for et samarbejde med oppositionen på skatteområdet.

Jeg tror, der i befolkningen er stor interesse for en proportional beskatning af indtægter op til en vis størrelse, og jeg håber, man vil fortsætte arbejdet med kildebeskatningen.

Jeg håber også, at vi i år kan skride til en ophævelse af erhvervsskatten på en sådan måde, at de kommuner, der afgiver, kan være tilfredse dermed. Der knytter sig jo en meget, meget dyr administration til den gældende ordning.

Der er en anden tanke, som der for tiden arbejdes med inden for det radikale venstre, og som jeg gerne lige vil nævne. Det drejer